

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

นิสัยเราชอบสังเกต

เราไปไหนนิสัยเราชอบสังเกต แต่ตัวนี้ความจำไม่ดี จำได้แต่เก่าแก่แต่ก่อน มาทุกวันนี้จำไม่ได้ ทั้งที่นิสัยชอบสังเกตก็มีอยู่ แต่ความจำไม่เอาไหน ถ้างงได้ไปไหนแล้วจำได้หมด เดียวนี้ไม่เป็นท่า แต่ความสังเกตมีอย่างเต็ม พอจำได้พิชิตภัยเจ็บ จำไม่ได้ อย่างออกจากกรุงเทพตั้งแต่ก่อนนะ ตั้งแต่ขึ้นทางลาดยางไปถึงสี่ตึก หีบ เข้าสี่ตึก หีบ ดูเหมือน ๑๗๕ กิโล ไปถึงระยอง ๒๒๒ กิโล มันจำได้นะ เอาของเก่าละจามาพูด ความจำแต่ก่อนก็จำได้พอสมควร ไปไหนชอบสังเกตๆ เดียวนี้นิสัยชอบสังเกตนั้นมียู่ตามเดิม แต่ความจำไม่เอาไหน ความจำไม่ได้เรื่อง

เรื่องความจำนี้ยกให้โยมแม่เรา โยมมารดานี้ความจำเก่งมาก ลูกทั้งหมดไม่มีใครได้ร้องรอยเลย จำไม่ได้ นะ โยมแม่นี้เก่งความจำ แต่ไม่ปรากฏว่าลูกคนไหนมีความจำดี ส่วนพ่อนั้นบางทีเราก็นำโมโห ตั้งแต่เราเป็นเด็กเป็นหนุ่มพ่อไม่เป็นที่น่า ความจำ โง่กว่าแม่ก็โง่ ความจำพ่อไม่ดี โยมแม่ฉลาด ความจำดี อยู่ๆ ก็บ้งเบ้งขึ้นมา เงินเราเก็บไว้ที่นี้เด็กคนไหนมันมาขโมยไป คือเจ้าของลืมที่เก็บ บ้งเบ้งๆ ไปหาโยมแม่ เอาไว้อย่างไรหรือใครมาเอาไป ก็ลูกไม่เห็นมีใครเป็นนิสัยขโมย ไม่ใช่เจ้าของขโมย เจ้าของเธอ เอาเก็บไว้ที่ไหน ก็นั่นซี ว่าเขาขโมยเอาไปมันเด็กคนไหนนำ จะขโมยที่ไหนแม่ไปหาคว่ามาให้ นี่ขโมย คือเก็บไว้แล้วลืม โยมพ่อไม่เป็นที่น่า เรื่องความจำไม่ดี ความฉลาดก็ไม่ดี โยมแม่ความจำเก่ง ความฉลาดฉลาด โยมแม่นี้เหนือพ่อทุกอย่างนั่นแหละเรื่องความจดความจำอะไร

พอพูดเรื่องความจำเราก็ระลึกได้ ถ้างงมันน่าตลกขบขันมันจำได้นะเราก็ดี ผู้ใหญ่ถึงพ่อครูอาจ เป็นเพื่อนกันกับเราสนิทกันมาก หน้าที่การงานจับตัวได้เลยเสีย ไปทำงานไหนก็ตามถ้าไม่ได้ไปกับเราไม่ยอมไป เราก็ถามถ้าไม่ชื่อนายถึงแล้วไม่ยอมไปด้วย อะไรถึงไหนถึงกัน เราไปดง ดงนี้มันมีหนองน้ำ ตื่นแต่เข้าไปดงนี้แต่เช้า เราก็เป็นคนหนุ่ม แต่อ่อนกว่าผู้ใหญ่ถึงปีหนึ่ง ผู้ใหญ่ถึงก็หนุ่ม อีตาค่อง เป็นนิสัยตลก นิสัยตลกกับเรามันเข้ากันได้ มันจำได้ดี ออกแต่เช้าละ พอสว่างเราก็ไปบ้านแก แยกยังนอนไม่ตื่น ไปปลุกเอา พอมาแกก็เอาปืนมา ปืนก็ไม่ได้บรรจุเต็มอัตราแหละ จะไปยังไถ่กินตามทาง แกว่านะ แกนิสัยตลกนะอีตาค่อง

นี่ละที่เมียแกเป็นไข้ พึ่งหายจากไข้แล้วก็สั่งผัว เวลาไปดงนี้ไปเอาหมากก่องมาให้กินด้วยนะ ผัวแกชื่อไอ้ก่อง ไปดงนี้เอาหมากก่องมาให้กินด้วยนะ เอ้อ ว่าอย่างนั้น เป็นนิสัยตลก พอไปกลับมา ไต่ไอ้ก่องไหม ไต่ ไหน นี่(ชี้ที่ตัวเอง) บอกเมีย ชื่อว่าไอ้

ก่อง บักห้าเอี้ย กูบอกมึงให้ไปเอาหมากก่องที่ต้นต่างหาก กูก็ได้บอกให้ไปเอามึง ให้เอาหมากก่องมาก็เอามา พุดเฉยนะ แกนีสัยตลก พุดเฉย ขบขันดี

ที่นี้ไปด้วยกันไปดงนี้ละ เราก็คือเป็นหนุ่ม ผู้ใหญ่ถึงก็เป็นหนุ่ม เราไปเห็นรอยข้างมันขึ้นจากหนอง เขาเรียกหนองหลวง ขึ้นไปใหม่ๆ พอขึ้นไปเราสังเกตเป็นข้างแม่กับลูกขึ้นไป พอพ้นจากหนองนี้ขึ้นไปเราคอยสังเกต มันไปตามทาง คอยสังเกต ๆ ไป มองไปข้างหน้าเรื่อย พอตีมองเห็นแม่มันกับลูกมันยืนเคียงข้างกันอยู่ พอเรามองเห็นเราบ๊ีบเข้าต้นไม้ ผู้ใหญ่ถึงก็วิ่งตามเข้าไป วิ่งอะไร ข้างอยู่ข้างหน้า พอติดาก่องกับข้างก็เจอกัน ลักเดียวฟังเสียงเอ็งอีกอีกขึ้น แม่มันร้องมันปิดลูกมันไปข้างหน้า แม่มันใส่ลูกไป

อิตานี้ก็ไม่เห็นข้าง ข้างเห็นคน มันร้องว่ากขึ้น พอข้างปิดลูก ข้างมันกลัวมากซี้มันทะลักมาฟาดลูกผ้าแก ข้างอยู่ตรงนี้ ต้นไม้ต้นหนึ่งอยู่ที่นี่ แกก็อยู่ตรงนั้น ที่นี้ทำอะไรไม่ทันเห็นข้าง เอาปืนใส่อย่างนี้ข้างก็ไป ซี้ทะลักออกมาเต็มผ้า สูเห็นไหมมันซี้ใส่กู ทำอะไรไม่ทัน มันตีกูมันเห็นกูก่อน กูยังไม่เห็นมัน มันยืนนิ่ง ๆ เรามองไปเห็นก่อนเราเลยบ๊ีบเข้าต้นไม้ ฟังเสียงว้อ ๆ พอข้างไปแล้วเราก็งงไม่ออกมา เฮ้ย ๆ เรียก...มันไปตายไหน เรายังไม่กล้า กลัวข้างมันจะวิ่งกลับมาอีก ลักเดียวก็ออกมา พอออกมา เห็นไหมนี่ ซี้มันซัดเสียกูเต็มไปหมด มันอยู่นี่ละ มันกลัวมากซี้ทะลักออกมา ทางนี้ปืนก็อยู่กับมือนั่นละ เอาปืนใส่อย่างนี้มันก็ยิงกลัว มันก็วิ่งใหญ่ ซี้ฟาดใส่คน นี่เห็นไหมซี้เต็ม ขบขันดีนะ

นี่ละอิตาก่องที่ว่าเมียให้ไปหาหมากก่องมาให้กิน อยู่ในวัดนี้ก็มี ได้หมากก่องไหมล่ะ ได้ ไหน นี่ (ซี้ตัวเอง) บักห้าเอี้ย กูให้ไปหาหมากก่องมาให้กิน นี่ก็หมากก่อง ที่พุดนี้ดงนี้มันเป็นดงข้างดงเสือนะนี่เต็มไปหมด ตรงบ้านตาดนี้ เดียวนี้มันเป็นบ้านคน เป็นอำเภอ เป็นบ้านผู้บ้านคน เป็นไร่เป็นนาไปหมดเลย แต่ก่อนเป็นดงใหญ่ ๆ พวกข้างพวกสัตว์เนื้อเสือทุกประเภทเต็มอยู่ในนี้ เดียวนี้หมด ไม่มี ดงข้างดงเสือดงเนื้อดงอะไรมีเต็มหมด พวกกระทิงวัวแดงเต็มอยู่ในป่านี้ เดียวนี้หมด พวกสัตว์เหล่านี้หมด มีแต่คนไปตั้งบ้านตั้งอำเภอแทนแล้ว

พุดเรื่องตากร่องมันเลยต่อไปนะ ตากร่องไปหาหมากก่องมาให้เมีย เมีย..ได้หมากก่อง ได้ ไหน นี่ (ซี้ตัวเอง) โอ้ย บักห้าเอี้ย ว่าให้ผัว กูให้ไปหาหมากก่องในป่ามา กินต่างหาก นี่ก็หมากก่อง เฉยนะ พุดแล้วเฉย เป็นนีสัยตลก พุดไม่ค่อยหัวเราะนะ นีสัยตลกไม่ค่อยหัวเราะนี้ผู้ฟังมันหัวเราะ ถ้าพุดมีหัวเราะไปด้วยมันก็ไม่ค่อยขลัง พุดเฉยนี้ซี้ ไอนี่นีสัยแกเฉย ได้ไหมล่ะหมากก่อง ได้ ไหน นี่ ซี้ใส่ผัวชื่อบักก่อง ชื่อมันชื่อ ก่อง ขบขันดี มีแต่ดงข้างดงเสือดงเนื้อทุกอย่างเต็มในนี้ละ เดียวนี้หมดไม่มีเหลือเลย เพราะเป็นบ้านคน ตั้งอำเภอ เรียกว่าดงทั้งหมดนั้นเป็นไร่เป็นสวนไปหมด ไม่มีเหลือ

ดงตั้งแต่บ้านตาตไป มองไปภูเขาถึงภูเขา ดงนี้ถึงภูเขา ดงใหญ่ พวกสัตว์พวกเนื้อเต็ม เตียนนี้หมด

(ส่งปัจจัยร่วมสร้างกุฏิ) นี๋กุฏิก็ได้เปลี่ยนแล้วนะเตียนนี้ ขึ้นกุฏิเหนือแล้วนะ เตียนนี้ บนกุฏิอยู่มาได้เท่าไรปี ตั้งแต่ปี ๒๕๐๖ มาถึงปีเท่าไรปี ๒๕๐๖ เราขึ้นอยู่กุฏิ ถึงปีขึ้นจะไม่ไหวแล้ว เลยที่นี้ตกลงก็จะอยู่ข้างล่าง เอาอะไรมากันข้างล่างอยู่ข้างล่าง ออก-เข้าข้างล่าง ไม่ขึ้นแล้วข้างบน นี๋ละกำลังเป็นอย่างนั้น ขึ้นบันไดไปหาพักนี้ก็ เหนื่อยแล้ว ขึ้นจากนี้มานี้ๆ หอบเตียนนี้ละ เพราะฉะนั้นถึงจะอยู่ที่ข้างล่าง กันห้อง อะไรๆ อยู่ข้างล่าง ไปก็เข้า-ออก นี๋ละกำลังดูเอา มันไม่เป็นท่า เตียนนี้ไม่เหมือนแต่ ก่อนแล้ว อายุ ๙๔ ตื่นนอนขึ้นมาพอลุกขึ้นล้มนะเตียนนี้ ลุกขึ้นจากที่นอนล้ม อายุ ๙๔ ปี ๖ เดือน ลุกขึ้นจากที่นอนนี้ละลุกขึ้นมาล้ม

เวลาไปไหนมาไหนระวังมันคอยแต่จะหกล้ม วิงเวียน วิงเวียนปั๊บปั๊บล้มเลย แต่ ลำคัญอยู่ที่สติ คือเมื่อมีสติอยู่มันคว้าวะไรพุงกันทันนะ ถ้าปล่อยให้มันล้มเลยไม่มีสติ นี้ล้มหนักนะ อันนี้ไม่ค่อยล้มแรงนัก คือสติมันดี พอพับล้มมันคว้าวะไรจับทัน นี้ล้มไม่ รู้ก็ครั้งแต่ก็ไม่รุนแรง เพราะสติดี มันคว้าวะไรทันจับพุงได้ เป็นอย่างนี้แหละ แต่สติ นั้นดี เราบอกตรงๆ เลย เรื่องสตินี้ไม่มีคำว่าเผลอ ตลอดอยู่อย่างนั้น ไม่ว่าจะยืนว่าเดินว่า นั่ง เว้นแต่เวลาหลับเท่านั้นเอง นอกจากนั้นสติติดอยู่กับตัวตลอด จึงไม่ค่อยเผลอ หาก ว่าหกล้มก็ไม่รุนแรง เพราะสติดี เตียนนี้คอยแต่จะหกล้ม กำลังไม่พอ บางที่มีวิงเวียน พอวิงเวียนปั๊บล้มนะ ล้มเร็ว ไปละที่นี้ ให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

สถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ